

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Факултета политичких наука на седници одржаној 15. маја 2018. године на основу образложене иницијативе Одељења за новинарство и комуникологију, донело је одлуку о расписивању Конкурса за доцента за ужу научну област Медијске студије и новинарство, именовало комисију и одредило председавајућег Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима у саставу: проф. др Веселин Кљајић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, председавајући Комисије, проф. др Неда Тодоровић, професорка Факултета политичких наука Универзитета у Београду у пензији, проф. др Раде Вељановски, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, проф. др Владимир Баровић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, доц. др Сања Домазет, доцент на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Комисија је прегледала пријаве и Наставно-научном већу Факултета политичких наука подноси

РЕФЕРАТ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

Конкурс за једног доцента за област Медијске студије и новинарство објављен је 16. маја 2018. године у публикацији о запошљавању Националне службе за запошљавање „Послови“, број: 777 од 16.05.2018. године.

Комисија је преузела пријаву 01.06.2018. године, прегледала поднете пријаве и констатовала да се на Конкурс јавила само једна кандидаткиња, Милица Кулић (рођ. Јевтић).

Комисија је констатовала да пријава садржи све прописане елементе предвиђене Законом о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука за избор у звање доцента и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у

Београду“ бр. 192 од 01.07.2016. године, 195 од 22.09.2016, бр. 197 од 20.03.2017. и од 21.06.2017. и од 15.11.2017.године).

1. Биографски подаци кандидаткиње Милице Кулић

Милица Кулић (рођ. Јевтић) је рођена у [REDACTED] [REDACTED] године. Основну школу и гимназију завршила је Ужицу. Музичку гимназију похађала је паралелно и ванредно у Краљеву. Дипломирала је на Факултету политичких наука у Београду (240 ЕСПБ) на Новинарско-комуниколошком смеру 2009. године са просечном оценом 9,29 (година уписа школска 2005/2006). Била је стипендиста Министарства омладине и спорта, Конкурс хиљаду најбољих студената у Србији. Дипломски рад на тему „Азил у Србији“ рађен је из предмета Телевизијско новинарство и представља репортажни и документарни приступ проблематици иностраних тражилаца азила у Србији, што ће се готово деценију касније показати као глобални и локални актуелни и акутни проблем. Рад је одбрањен оценом 10. Исте године уписала је академске мастер студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (120 ЕСПБ), студијски програм Новинарство које завршава са просечном оценом 9,75. Мастер рад на тему „Жанровске одлике насловних блокова у дневној штампи: анализа дневних листова Блиц, Вечерње новости, Политика и Данас“ одбрањен је оценом 10. Рад представља нов и иновативан приступ класичним жанровским поделама, њихову компарацију у најманифестнијим сегментима (компарирајући насловне блокове као најупечатљивије делове текста), одговарајући на питања хибридизације новинарских жанрова и контекстуализујући модификације међу жанровима у новом дигиталном окружењу.

Милица Кулић докторирала је 5. октобра 2016. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (180 ЕСПБ), са просечном оценом 9,83. Докторску тезу под називом „Грађанско и професионално новинарство у медијима у Републици Србији“ одбранила је оценом 10. У докторској дисертацији кандидаткиња се бави анализом новог феномена појачане партиципације грађана путем дигиталних платформи, односно одговором професионалних новинара на такво, ново и суштински различито, понашање публике. Докторска дисертација базира се на најновијој литератури, пратећи

најсавременија истраживања о утицају новог активизма грађана на професионалце, а емпиријски део истраживања односи се на Србију.

Као сарадница у настави на Факултету политичких наука Универзитета у Београду Милица Кулић је ангажована од 2009. године на предметима Увод у новинарство и Теорија и техника новинарства. Од новембра 2014. године на истим предметима ради као асистенткиња, да би после одбрањеног доктората (октобар 2016.године) Кулић стекла статус асистента са докторатом. Предмети на којима је колегиница Кулић ангажована су теоријско-практични новинарки предмети, у оквиру којих се стиче теоријска база неопходна за разумевање медија и професије у целости, али и практична знања у смислу да се у оквиру наведених курсева изучавају и новинарске технике и вештине. И један и други сегмент, и теоријски и практични, подједнако су важни за професионално обављање делатности за коју се студенти обучавају, а у педагошком смислу, важно је да предавач има и теоријског и практичног искуства како би изучавање дисциплине било релевантно и савремено. Колегиница Кулић, будући да је и сама била ангажована као новинарка у Радио-телевизији Србије, паралелно са својим академским ангажманом, задовољила је неопходно образовање и усавршавање у оба ова поља квалификујући се за истраживача у медијским областима, за теоретичара медија, али и за практичара у медијског професији. Током готово деценијског рада на Радио-телевизији Србије, Милица Кулић је приређивала и водила емисије (Око, Око магазин), извештавала са кључних домаћих и међународних догађаја за централну информативну емисију Дневник, радила на документарним емисијама и била новинар и координатор на Интернет порталу РТС-а. Осим педагошких, ова знања и вештине биле су драгоцене и у академском раду, што се најбоље види у избору теме докторске дисертације која је захтевала познавање медија и новинарске праксе изнутра, онакве каква она јесте у овом моменту, наслањајући је на богато теоријско наслеђе која ова област поседује, а пратећи и теоријску хиперпродукцију у области медија и њихових модификација у дигиталном окружењу.

Од 2009. до 2012. године кандидаткиња Кулић била је ангажована као чланица српског тима међународне професионалне и академске мреже Европска новинарска опсерваторија (European Journalism Observatory) која окупља универзитете из поља медија из више од десет европских земаља као и

Универзитета у Орегону (САД). Након 2012.године наставила је да одржава контакте са водећим истраживачима у оквиру мреже, јачајући споне између матичног факултета и престижних светских универзитета и њихових истраживача. Током школске 2016/2017 године кандидаткиња Кулић је била ангажована на приступању Факултета политичких наука Европској новинарској тренинг асоцијацији (European Journalism Training Association) која окупља 70 новинарских центара, школа новинарства и универзитета из више од 30 земаља широм Европе, сједињавајући новинарске теретичаре и новинарске практичаре у намери да изучавју област којом се баве. Истовремено, колегиница Кулић, будући да је и сама у више наврата била део медијских и академских путовања у земље Европске уније, успоставила је сарадњу између Делегације Европске уније у Србији, Британског савета и Факултета политичких наука, омогућивши да најбољи студенти новинарства неколико пута годишње путују са професионалцима и тако стичу новинарска знања и вештине. Академско путовање у Белгију и Велику Британију служило је, између осталог, за прикупљање података за докторску дисертацију - од интервјуа са представницима медијских одељења европских институција који су врло фокусирани на друштвене мреже и комуникацију са новинарима, до разговора са новинарима престижног британског Фајненшил Тајмса.

Активно се образовала у области којом се бави похађајући тренинге најбољих новинарских школа, института и академија, попут Deutsche Welle Academie или Eurovision Academy Editorial Workshop.

Чланци у домаћим и иностраним часописима од претходног избора и звање:

- Милица Јевтић, „Употреба и злоупотреба: Ефекти грађанског новинарства у медијима у Србији“, Српска политичка мисао, Институт за политичке студије, Београд 2/2017, стр. 49-68 ISSN 0354-5989 UDK 32
- Милица Јевтић, „Новинарство у ери пост-истине“, Годишњак Факултета политичких наука, Београд, 2/2017, стр. 121-136 ISSN:1820-6700

- Милица Јевтић , „Хибридизација фактографских жанрова: Чињенице су свете, јесу ли коментари слободни? “, Годишњак Факултета политичких наука, Београд, 2/2016, стр. 55-70 ISSN 1820-6700
- Милица Јевтић , „Новинарска етика у извештавању о осетљивим темама: (зло)употреба фотографије током мигрантске кризе 2015“, Индикатори професионалног/непрофесионалног понашања новинара и медија – могућности за побољшање стања, Факултет политичких наука, Београд, 2015, стр.179-191 УДК 070.11:314.7

- **ОПШТИ УСЛОВ:**

Законом, Статутом и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду прописано је, као општи услов, да за доцента може бити изабран кандидат који има научни назив доктора наука из научне области за коју се бира стечен на акредитованом универзитету и акредитованом студијском програму у земљи или диплому доктора наука стечену у иностранству, признату у складу са Законом о високом образовању.

Кандидаткиња је приложила оверене преписе диплома и додатака диплома и уверења о положеним испитима са основних и мастер студија, као и уверење о положеним испитима на докторским студијама и одбрањеној докторској дисертацији. Из диплома се види да је кандидаткиња Милица Кулић (рођ. Јевтић) завршила основне студије (240 ЕСПБ) на Факултету политичких наука Универзитета у Београду са просечном оценом 9,29; мастер академске студије (120 ЕСПБ) на Факултету политичких наука Универзитета у Београду са просечном оценом 9,75; и докторске студије (180 ЕСПБ) на Факултету политичких наука Универзитета у Београду са просечном оценом 9,83. Кандидаткиња је докторирала на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 05.октобра 2016. године, одбраном тезе под називом „Грађанско и професионално новинарство у медијима у Републици Србији“ која се директно бави темом из научне области Медијске студије и новинарство за коју се кандидаткиња бира, чиме испуњава општи услов за избор у звање доцента.

Дисертација „Грађанско и професионално новинарство у медијима у Републици Србији“ представља нову, иновативну, детаљну и целовиту анализу професионалне праксе међу новинарима, корелирајући нормативне узусе традиционалног новинарства са изазовима које дигитално окружење ставља пред професионалце. Кандидаткиња критички разматра теоријске правце и емпиријске анализе у области за коју се бира, доказујући да суверено влада теоријском потком, тенденцијама и феноменима у области коју изучава. Кандидаткиња критички проматра како медијске теорије, тако и најновија истраживања из ове области покушавајући да уочи недостатке у постојећим анализама и у тим оквирима да допринос како медијској теорији, тако и истраживањима из дате области, а не треба изузети ни медијску праксу за коју су такве анализе драгоцене. Значајно је и корисно сагледати област медија и комуникологије како се преплићу са теоријама из области међународних односа, кибернетике или политичког маркетинга, попут теорије умрежавања или теорије лабавих веза које кандидаткиња вешто међусобно комбинује и корелира антиципирајући домете употребљивости ових анализа. Истовремено, бавећи се модерном и савременом темом партиципације на друштвеним мрежама и утицајем на професионалну праксу, кандидаткиња својом дисертацијом доноси потпуно нови осврт на најсавременију литературу из дате области, широм отварајући врата истраживачима који се баве новим феноменима. Израженим смислом за критичко промишљање, кандидаткиња се у својој докторској дисертацији не држи искључиво популарних савремених теорија и истраживања, већ их вешто контекстуализује у старе, кровне, утемељене теоријске правце, а истовремено их смело сучељава са њиховим антиподима покушавајући да на тај начин сагледа утицај новог активизма на професионалну рутину. Ауторка показује широко познавање праваца из области комуникологије, полемишући и са новим појмовним апаратом који се брзо обогађује у овој области, критички проматрајући неретко неадекватне одреднице и њихове преводе, а каткад креирајући и у науку уводећи сопствене одреднице, свесна опасности коју такво одређење носи, али опет, суверено владајући таквом терминологијом. У теоријском смислу, рад доноси лепезу нових праваца међу онима који промишљају о усвајању „садржаја који креирају корисници“ у професионалној рутини новинара. Истовремено, рад доноси широк дијапазон истраживања и компаративних анализа које се баве

споменутом праксом, дајући драгоцен увид у инострану праксу, али откривајући и способност кандидаткиње да синтетише постојећа истраживања, феномене и концепте, да их компаративно анализира и међу њима нађе отворен простор за допринос научној бази. Кандидаткиња споменуте феномене посматра историјски посматрајући еволуцију грађанског активизма, затим мерећи и анализирајући његов утицај на професионалце, а истовремено стављајући у друштвено-историјски контекст промене које паралелно долазе на оба ова пола (и у грађанском активизму и у новинарству као професији).

У емпиријској анализи, кандидаткиња користи предности различитих методолошких приступа, следећи тренд у комуникологији како према мешовитим методологијама, тако и према квантитативним анализама. У раду је истакнут покушај да се квантификује новинарска рутина кроз праћење учесталости активизма новинара на друштвеним мрежама, али је анализиран и квалитет тог активизма, компарирајући редакције и новинаре међусобно, а читав процес корелирајући са новинарским слободама. Компаративне анализе добијене кроз упитник биле су драгоцене и у разматрању квалитета појаве, анализирајући одговоре и ставове које није могуће квантификовати. Истовремено, дубински интервју помогли су да се детаљније разазна квалитет појаве, као и да се спознају, анализирају и контекстуализују ставови новинара и уредника.

Наслањајући се на слична истраживања рађена у Европи и свету, дисертација покушава да географски мапира појаву на територији Србије, док истовремено анализу активизма партиципаната покушава да омеђи на популарну друштвену мрежу Твитер, дајући јасне критеријуме за оваква опредељења. Кандидаткиња се, током анализе одговора испитаника, смело креће у оквирима студија случаја дајући раду нову методолошку димензију, а појави неопходну контекстуализацију.

Емпиријска анализа обухвата упитник чијој су изради приступили новинари из 44 редакције у Србији, а дубински интервјуи рађени су са 5 уредника најпроминентнијих медија у Србији (Радио-телевизија Србије, Радио-телевизија Војводине, Јужне вести, Данас, Политика) изабраних према индикативности одговора које су новинари који раде за дате медијске куће дали

у упитнику. Резултати овог истраживања показали су да новинари маре за информације које им стижу од партиципаната иако је домет такве партиципације ограничен. Такође, овакав активизам, према резултатима истраживања, указао је на мањкавости у новинарској професији нарочито у корелацији са новинарским слободама, али је истовремено указао на опасности како по новинаре, тако и по грађане који теже активизму у новом дигиталном окружењу. Истовремено, резултати ове анализе говоре о начинима на који новинари у овом моменту обављају новинарску праксу, у моменту кад је она изложена бројним изазовима и бројним, најчешће оправданим, критикама.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 1. Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе

Јавно приступно предавање заказује се на основу члана 64. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17), члана 20. и 21, а у вези са чланом 116. Статута Универзитета у Београду-Факултета политичких наука и Одлуке о извођењу приступног предавања на Универзитету у Београду (Гласник УБ бр. 195. и Одлука Сената Универзитета у Београду 06-01 број:06-2464/8-17). Јавно приступно предавање на тему „Традиционално новинарство и нови изазови – лажне вести, нова партиципација грађана, дигитално окружење“ заказано је Одлуком декана Факултета политичких наука која је објављена на огласним таблама и интернет страни Факултета 4. јуна 2018. године. Милица Кулић одржала је приступно предавање на Факултету политичких наука 13. јуна 2018. године од 12:00 до 12:45 часова у слушаоници 3 пред петочланом Комисијом за избор у звање доцента и заинтересованом јавношћу. Комисија је сачинила Извештај о одржаном приступном предавању и кандидаткињу Милицу Кулић оценила оценом 5,00.

Комисија је установила да је одговор кандидаткиње на ову захтевну и модерну тему био адекватан за звање у које се бира. Предавање се ослањало на снажну теоријску базу из области за коју се бира, али и из других сродних области, дајући увид у сасвим нову и сасвим савремену литературу. Истовремено, кандидаткиња је компарирала постојеће теоријске правце уводећи и нове атрактивне појмове којима се у овом моменту академска заједница интензивно бави (попут појма „пост-истине“ и његових синонима). Наводећи

најактуелније примере, кандидаткиња је показала да разуме феномен о којем говори, да уме да синтетише теоријске правце, примерима нађе јасно утемељење у академском излагању, као и то да активно прати појаве о којима говори чиме је предавање значајно добило на атрактивности.

Структура предавања одговарала је академском излагању, ипак не базирајући се искључиво на прегледу теоријских концепата већ мотивишући слушаоце да учествују у заједничком промишљању, полемици и анализи концепата и интердисциплинарном приступу. Комисија је оценила да је такав приступ изузетно важан у односу са студентима што је основа посла у оквиру којег се бира у звање.

Осим што је показала да суверено влада облашћу нових медија, како у теоријском тако и у практичном смислу, кандидаткиња је показала изузетан предавачки потенцијал, јасан, структурисан и целовит педагошки приступ и динамику коју је комисија високо вредновала нарочито имајући у виду област за коју се кандидаткиња бира – Медијске студије и новинарство.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 2. Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода

Кандидаткиња Милица Кулић је у конкурсној документацији приложила позитивне оцене из студентских анкета током претходног изборног периода када је радила као асистенткиња на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (сараднички стаж не подлеже званичној и обавезној евалуацији). За школску 2015/16. годину, на предмету Увод у новинарство просечна оцена кандидаткињиног рада била је 4,44, док је у току исте школске године на предмету Теорија и техника новинарства коју студенти похађају у летњем семестру рад кандидаткиње Кулић вреднован оценом 4,22. Наредне године у зимском семестру на предмету Увод у новинарство, педагошки приступ кандидаткиње оцењен је са 4,24, а приступ на предмету Теорија и техника новинарства вреднован је оценом 4,33 за школску 2016/2017. До избора у звање доцента кандидаткиња је боравила на породичном одсуству, због чега нису наведене оцене за школску 2017/2018. годину.

У отвореном делу анкете студенти су најчешће истицали посвећеност у раду, одговоран приступ, доступност студентима. Истовремено, студенти су истицали да је за похађање наставе као и практичног дела на вежбама био неопходан континуирани труд и напор како би се оствариле предвиђене активности, што говори о типу предмета, али и типу обавеза на предмету којем је кандидаткиња ангажована. Наиме, реч је о интерактивним курикулумима који захтевају недељно прегледање, коректуру и анализу студентских радова, што изискује велико пожртвовање наставног особља, стрпљење и значајну посвећеност педагошком раду у академској заједници.

Учествовала је у комисијама за одбрану дипломских и мастер радова.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 3. Објављен један рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се бира

Из списка радова, као и самих радова које је Милица Кулић доставила у конкурсној документацији, види се да кандидаткиња премашује минималне потребне услове за избор у звање у категоријама M20 односно M51. Кандидаткиња је испунила услов који прописује један рад из категорије M20, објавивши рад у категорији M24, истовремено објављујући два рада у категорији M51 (према условима за избор у звање доцента, радови у категорији M51 неопходни су у случају да кандидат нема објављених радова у категорији M20). Истовремено, кандидаткиња поседује у целости објављено истраживање са конференције од националног значаја (M61) .

- Милица Јевтић, „Употреба и злоупотреба: Ефекти грађанског новинарства у медијима у Србији“, Српска политичка мисао, Институт за политичке студије, Београд, 2/2017, стр. 49-68 ISSN 0354-5989 UDK 32
- Милица Јевтић, „Новинарство у ери пост-истине“, Годишњак Факултета политичких наука, Београд, 2/2017, стр. 121-136 ISSN:1820-6700
- Милица Јевтић, „Хибридизација фактографских жанрова: Чињенице су свете, јесу ли коментари слободни?“, Годишњак Факултета политичких наука, Београд, 2/2016, стр. 55-70 ISSN 1820-6700

- Милица Јевтић , „Новинарска етика у извештавању о осетљивим темама: (зло)употреба фотографије током мигрантске кризе 2015“, Индикатори професионалног/непрофесионалног понашања новинара и медија – могућности за побољшање стања, Факултет политичких наука, Београд, 2015, str.179-191 УДК 070.11:314.7

Сви радови Милице Кулић објављени у категоријама М24 и М51 припадају научној области за коју се кандидаткиња бира. Ради се о радовима из области Медијских студија и новинарства, где се кандидаткиња што теоријски, што кроз емпиријска истраживања бави квалитетом новинарске праксе, професионалним делањем и начином на који новинари обављају дневну рутину.

Рад под називом „Употреба и злоупотреба: Ефекти грађанског новинарства у медијима у Србији“, који је објављен у часопису Српска политичка мисао, представља сегмент ауторкиног истраживања рађеног за докторску дисертацију. Ауторка полемиче о дометима грађанског новинарства, одговором професионалних новинара, истовремено корелирајући праксу и активизам са медијским слободама. Емпиријски део анализе односи се на новинарску праксу у Србији, чији узорак како је наведено обухвата новинаре из 44 редакције широм земље. У овом сажетом приказу једног од сегмената докорских истраживања наводи се да „анонимни“ партиципанти имају утицаја на новинарску рутину, да новинари перципирају грађане као могући коректив у њиховом новинарском послу, али да је упркос свему домет тог грађанског активизма крајње ограничен, истовремено колико је простор у којем делају анонимни партиципанти постао сасвим загађен. Теоријски део чланка значајан је због свеобухватног појмовног одређења, будући да и у теорији постоји хиперпродукција појмова у области дигиталних медија и грађанског активизма, дајући пресек најважнијих теоријских тенденција како би се одредили задати, нови, али уврежени појмови. Осим капиталних теорија у области комуникологије, у раду је значајан и преглед истраживања који се баве усвајањем садржаја који креирају корисници у професионалној рутини новинара. Истовремено, анализа је значајна јер је публикована у важном моменту за заједницу и медије, будући да ауторка кроз релеватно истраживање међу медијским посланицима у Србији, покушава да да одговор на питања: на

који начин професионални новинари третирају информације добијене од грађана, како та партиципација утиче на њих и њихов посао и, даље, да ли уопште постоји могућност да партиципанти уђу у медијски простор или већ говоримо о, како теорија наводи, „миту интерактивности“.

У тексту „Новинарство у ери пост-истине“ ауторка се бави новим феноменом „привида истинитости“ и професијом којој су поремећене темељне вредности на којима почива. Ауторка се овом темом бави непосредно пошто је Окфордски речник одредио „пост-истину“ за реч године, анализирајући, дакле, актуелан феномен, али покушавајући да га историјски контекстуализује (иако се феномен симболички најчешће везује за два догађаја: кандидатуру Доналда Трампа и излазак Велике Британије из Европске уније), а истовремено и доведе у везу са осталим факторима који су учинили да традиционално новинарство буде стављено пред тако велике изазове. Кандидаткиња полемише са концептом „лажних вести“ указујући на то да оне јесу симбол ере „пост-истине“, али нису њен искључиви део, провлачећи историјске паралеле са епохама у којима новинарство јесте доживело тектонске промене, одговарајући што на технолошке изазове што на специфичан друштвено-историјски контекст. Ауторка прави паралелу са „пост-истинским“ феноменима у другим сегментима друштва (од науке до медија), покушава да одговори на питање због чега су лажне вести (које су одувек постојале) постале симбол баш ове ере и какав је то нови, специфични однос доносилаца одлука према новинарима, односно, када и где су заправо традиционални медији изостали у вршењу своје функције. Истовремено, ауторка покушава да одговори на питање због чега је у ери која се декларише као потпуно инклузивна за учешће грађана у процесу медијског извештавања (захваљујући пре свега технологији која им је то омогућила), домет таквог учешћа крајње ограничен, као и због чега је упркос најдиректној комуникацији, улога новинара као коректива и контролора политика постала скрајнута и занемарена. Даље, ауторка се, ослањајући на најновија теоријска истраживања, пита како је могуће да се лажне вести шире невиђеном брзином, домино ефектом, а да је домет професионалних новинара у том процесу ограничен. У теоријском смислу, таква анализа важна је због тога што долази у јеку дебата о реалним дометима друштвених мрежа и реалним утицајима таквог активизма грађана нудећи два пола гледишта међу теоретичарима – оне који

снажно верују у слободарски карактер друштвених мрежа и њихову корективну улогу у односу на професионално новинарство, а са друге стране, све учесталије теоријско упориште међу онима који сматрају да је наизглед отворени простор за партиципацију заправо простор за инпуте интересних група. Ауторка се и сама сврстава на гледиште оних који у новим тенденцијама виде и могућност и ризик, опрезно приступајући оптимизму у проматрању новог активизма. Третирајући феномене пост-истине, лажних вести и обмана у свим сегментима, од науке до политике, затим дајући савремени преглед најновије литературе, ауторка се сврстава међу домаће теоретичаре који теже да се у науци баве најактуелнијим проблемима и иду у корак са модерним академским тенденцијама што јесте академски изазов – то је оличено у раду који се базира на најновијој светској литератури која је објављена тек неколико месеци пре домаће анализе, али и у докторској дисертацији која се бави феноменом присутним практично док о њему говоримо.

Налазећи актуелни повод за теоријско проматрање жанрова, Кулић се у тексту „Хибридизација фактографских жанрова: Чињенице су свете, јесу ли коментари слободни?“ бави променама у начину писања вести тачно 20 година након што су теоретичари Хирст и Герке изнели своју анализу модификација у начину писања основног облика новинарског изражавања, додајући му право на став. Кандидаткиња Кулић упоређује традиционалне и нове жанровске поделе са становишта права новинара на став и указујује на опасности мешања жанрова на начин да фактографија измиче новинарској објективности. Она истовремено прави преглед традиционалних жанровских подела новинарског изражавања и модерних подела међу страним и домаћим теоретичарима, док истовремено традиционалне жанровске поделе, затим поделу коју дају теоретичари Хирст и Герке и на концу, актуелне новинарске поделе проматра у контексту новинарске етике и оправданости права на став у жанровима где је декларативно такво право забрањено. Истовремено, ауторка указује на контекст у којем је такво право могло да буде могуће, на опасности таквог приступа, али и на дигитални диктат епохе у којем вести заиста постају хибридне форме. Ауторка покушава да истакне важност начела да традиционални принципи новинарства (етичке норме, однос према извору и уопште културе информисања) стоје као структура и кичма професије невезано за то у којој се епохи професија налази. Кулић примећује значајне промене када је у питању структура новинарских облика

изражавања, па чак и структура вести која је у бити непромењива категорија. Покушавајући да нађе узроке за промену структуре и констатујући да онај ко пласира вести није само пуки трансмитер поруке већ чини много више од тога. Такву анализу, у бити теоријску, Кулић инкорпорира у домаћу новинарску праксу дајући јој један нови обрис и указујући на мањкавости домаће медијске сцене. Ауторка доноси тезу да су чисти новинарски жанрови оно што чува новинарску професију и новинарску етику, јер новинарски коментари морају да буду изузети из фактографије, односно да право на став у фактографији искључиво припада саговорнику, па је свако одступање, у којој год епохи било, у бити опасно .

Рад о жанровским поделама у теоријском смислу је драгоцен јер су захваљујући новим новинарским тенденцијама и атрактивности тих концепата за анализу и проматрање међу теоретичарима, жанровске анализе остале неоправдано скрајнуте, а за новинарску праксу су и даље неопходне. Жанровске анализе добродошле су и са становишта педагошког рада јер, ма колико се академски радници бавили новим тенденцијама, њиховим проучавањима и анализом, на практичним новинарским предметима за које кандидаткиња Кулић аплицира неопходно је познавање традиционалних и нових облика новинарског изражавања јер је то нешто на чему се новинарска пракса базира.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 4. Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)

Кандидаткиња Кулић учествовала је на неколико домаћих и међународних научних конференција, а за избор у звање прилаже рад са конференције Индикатори професионалног/непрофесионалног понашања новинара и медија – могућности за побољшање стања, чиме задовољава неопходан обавезни услов за избор у звање доцента. У раду објављеном у целости за споменуте научне конференције кандидаткиња се изнова бави у том моменту актуелним проблемом мигрантске кризе и новинарске етике, базирајући се на студији случаја фотографије мртвог трогодишњег дечака Ајлина Куртија коју је објавила турска агенција Доган, а затим је завршила на водећим насловницама широм света и у највећем броју светских медија. Ауторка текста полемише са правом новинара да саопшти и презентује

узнемирујући садржај такве врсте, као и правом јавности да зна реалну слику, у контексту поштовања новинарске етике и стандарда, указујући на опасности сензационализма са једне стране и скривања факата са друге. У раду ауторка заступа тезу да узнемирујућа фотографија јесте слика мигрантске кризе и као таква представљена је као отрежњујуће средство за алармирање апатичне јавности по питању највећег расељавања у 21.веку, док са друге стране, таква пракса хода по рубу новинарске етике кршећи значајан број ставки новинаског кодекса и на концу злоупотребљавајући смрт детета. Ауторка овај случај не посматра као изоловану праксу, дајући историјски преглед сличних ситуација које су померале границе новинарске професије, као и границе издржљивости јавности према таквом садржају, истовремено компарирајући етичке кодексе и праксе којима се у свету воде медијски професионалци.

ИЗБОРНИ УСЛОВИ: 1. Стручно-професионални допринос

3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама

Чланица комисија за одбрану дипломских и мастер радова.

ИЗБОРНИ УСЛОВИ: 2. Допринос академској и широј заједници

2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

- Чланица Научног савета Центра за британске студије Факултета политичких наука Универзитета у Београду , 2017

4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.

- Радио-телевизија Србије, десетогодиње ангажовање у Информативном програму и Актуелно-документарном програму РТС-а (емисија Око, Око

магазин, Дневник, Интернет портал РТС-а, емисије Распакивање Дозволите..., Квадратура круга)

- Media trips to EU, 2017, представница ФПН-а задужена за успостављање сарадње и селекцију студената за медијске посете земљама Европске уније (сарадња Факултета политичких наука, Делегације Европске уније у Србији и Британског савета)
- Deutsche Welle Akademie, Training for Trainers, 2016, Стручни курс за професионалце који се баве едукацијом новинара у организацији немачке професионалне академије Дојче веле
- Студијска посета Сједињеним Америчким Државама програм Openworld, 2014, програм намењен медијским професионалцима посвећен извештавању о правима мањина
- Студијска посета Луксембургу , 2013, регионална медијска посета у организацији .Европског новинарског центра намењена извештавању о раду европских институција и процесу интеграција
- Eurovision Academy Editorial Workshop, 2013, обука намењена образовању новинара и уредника за извештавање по стандардима Eurovision Academy

ИЗБОРНИ УСЛОВИ: 3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.

- ЕЈТА – European Journalism Training Assosiation, 2017. Чланица факултетског тима одговорна за успостављање сарадње са наведеном академском мрежом
- ЕЈО (European Journalism Observatory), 2009-2012, чланица српског академског тима у оквирз ове међународне академске и професионалне мреже

4. Учешће у програмима размене наставника и студената.

- Media trips to EU, (Brussels, London), академска посета медијским департманима, професионалним удружењима и новинарским редакцијама у Белгији и Великој Британији, 2015

3. Мишљење о испуњености услова за избор у звање сваког кандидата појединачно

Кандидаткиња Милица Кулић перманентно развија истраживачку и академску каријеру у пољу Медијских студија и новинарства за коју је расписан конкурс и за које се бира у звање доцента. Непрекидно, од завршетка основних и мастер студија, преко докторских студија, она је прошала све степеннице до конкурса у звање доцента: радила је као демонстратор, сарадник у настави, асистент и асистент са докторатом.

Докторска дисертација кандидаткиње очит је пример доброг познавања медија и вишегодишњег изучавања (и практиковања) новинарске праксе, али и али и доброг познавања теорија у области медија и комунологије, чак смело ширећи поље интердисциплинарности ка теоријама из области политиколошких студија и међународних односа (у домену које се са комунологијом преплићу). Докторска дисертација кандидаткиње смела је, нова и успешна тежња да се детектује новинарска пракса и анализирају нове појаве и нови утицаји који детерминишу професионално делање новинара, док обим истраживања који је примењен на Србију (44 редакције) говори о озбиљности приступа и релевантности истраживања. Докторска дисертација кандидаткиње Кулић у домаћу теорију уноси најновије, актуелне дебате из међународне академске сфере, као и сасвим нове појмове који ће тек наћи своје упориште у домаћој литератури. У теоријском смислу, дисертација нуди свеобухватан преглед најновијих истраживања о усвајању „садржаја који креирају корисници“ у професионалној пракси новинара, што је драгоценост и теоретичарима и практичарима из ове области, будући да се анализира актуелни феномен, док истовремено, у свом емпиријском делу докторске дисертације кандидаткиња и сама нуди слично истраживање у медијима у Србији, дајући допринос проучавању медијске слике и на локалном и на глобалном плану. Докторска дисертација кандидаткиње Кулић јесте дело од значаја за академску заједницу,

не само због јаке теоријске базе и сасвим новог емпиријског истраживања, већ и због тога што се кроз њу читава изванредно познавање медија и медијске слике, због чега она не спада у теоријске утопије и академске чланке који немају упориште у свакодневној медијској пракси, већ је реч о ауторки која вешто полемиче и са постојећим теоријама и са проценама и оценама медијске праксе.

Кандидаткиња има вишегодишње, готово деценијско, искуство у раду са студентима, и кроз то искуство исавршавала је своје педагошке вештине истовремено се професионално усавршавајући. Кандидаткиња Кулић водила је вежбе на новинарском смеру током оба семестра имајући прилику да се детаљно упозна и прати развој будућих новинара, неретко их касније упућујући у редакције, где су настављали свој професионални развој. Кулић је била ангажована на предметима који захтевају свакодневни рад са студентима, свакодневну интеракцију и помоћ приликом израде студентких радова које су академци прилагали недељно, током оба семестра.. Оцене студената показују висок квалитет тог рада, преданост и савесност и жељу да студенти савладају наставну материју, да уђу у суштину новинарског позива и савладају технике извештавања. Њихово касније ангажовање у редакцијама, по препорукама са факултета, створиле су и Факултету политичких наука драгоцен круг алумниста и најбољи су репрезент онога што се на факултету изучава. О квалитетном раду са студентима говоре и отворени одговори у евалуационим анкетама у оквиру којих су студенти експлицитно истицали значај оваквог приступа. Квалитете у академском приступу, методологији предавања, актуелности примера и отворености за изражавање мишљења и дебату кандидаткиња Кулић истакла је и током приступног предавања одржаног 13.јуна 2018. године, које је вредновано највишим оценама. Стога је кандидаткиња Милица Кулић у потпуности спремна и способна за рад са студентима у наставничком звању.

Ангажованост кандидаткиње Милице Кулић у професионалном новинарству и то у кредибилним редакцијама (РТС) немерљив је квалитет и допринос њеном академском звању и педагошком раду. Кандидаткиња је практично демонстрирала одрживост онога чиме се у академском смислу бави, тестирајући на сопственом примеру теорије и медијска истраживања, али и новинарску етику, начела и принципе који се и у теоријском смислу траже од

новинара професионалаца. Њен деценијски професионални ангажман директно се осликава на предмете којима се бави, на технике новинарства и жанрове које проучава, правеће ванредан баланс између новинарске теорије и праксе, трудећи се да новинарство учини квалитетнијим, а теорију реалном и примењивом. Кандидаткиња је самостално приређивала и водила централне емисије (Око, Око магазин), извештавала са свих кључних догађаја у земљи (неколико изборних процеса, политички догађаји највишег ранга, посете највиших иностраних званичника, па до елементарних непогода које су захтевале целодневни ванредни програм), затим важних догађаја у иностранству (протоколи на највишем државном нивоу, захтева за пријем Косова за чланство у Унеску у Паризу...) што јој даје сувереност у раду са студентима и могућност да им непосредно пренесе искуства и упуту у технике новинарског рада... Треба имати у виду, да се током тог десетогодишњег ангажовања, Кулић активно бавила извештавањем за телевизију, затим радио, као и Интернет портал РТС-а, стичући тако мултидисциплинарни приступ и мултимедијалне вештине, драгоцене у образовању младих новинара. Због таквог искуства, радови објављени у часописима које је кандидаткиња приложила за звање излазе из домена научне дескрипције и све се више концентришу на емпиријско тестирање теоријских поставки. Овакав приступ указује да ће кандидаткиња у у наредним годинама интензивирати рад и допринос академској заједници, а актуелност тема којима се бави указује на то да ће тај рад бити публикован и вреднован и ван националних оквира.

Кандидаткиња Милица Кулић је активно ангажована у широј научној заједници, али и професионалним телима трудећи се да премости јаз између ова два поља, али и да на оба фронта отвори могућност за рад млађих кадрова и студената. Пролазећи све степенице пре избора у звање доцента, кандидаткиња је током претходне деценије исказала жељу да посвећено приступи раду са студентима, док се и сама перманентно усавршава. Такав ангажман високо је вреднован и у академским и у професионалним круговима, а кандидаткињу Кулић препоручио је за избор у наредно звање.

4. Предлог за избор кандидата у звање доцента

Комисија констатује да кандидаткиња испуњава све услове прописане актима Универзитета у Београду за избор у звање доцента. Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета политичких наука да својом одлуком предложи кандидаткињу Милицу Кулић за звање доцента и одлуку проследи Универзитету у Београду на даље одлучивање.

К О М И С И Ј А

Проф. др Веселин Кљајић, редовни професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду, председавајући

Проф. др Неда Тодоровић, професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду у пензији, чланица

Проф. др Раде Вељановски, редовни професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду, члан

Проф. др Владимир Баровић, ванредни професор Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду, члан

Доц.др Сања Домазет, доценткиња Факултета политичких наука Универзитета
у Београду, чланица